

vseda in ubogo živino trpinči, s kamnenim oljem ali petrolejem.

Drugo sredstvo je salmijakovec, katerega konjem tam vterejo, kamor se muhe najraje nabirajo. Če se mesto, kamor je obad ali brencelj pikne, s salmijakovcem vtere, tako se s tem zabrani, da se oteklina ne vzdigne. Kot tretje sredstvo v obrambo konjev in goveje živine proti mušičjemu mrčesju, ki posebno vprežno živino o vročem poletnem času hudo nadleguje in trpinči, priporočajo drugi orehovo listje, katerega gre precej veliko v loncu skuhati in s to vodo živinsko dlako do dobrega mazati. Ta orehova voda ne varuje samo živine nadležnega mrčesja, ampak ugonobi tudi zalego tega mrčesa, ki se pogosto med dlako na koži konjev in goveje živine nahaja. Ubogo delavno živino teh požrešnih trapiljev varovati, je dolžnost vsakega skrbnega gospodarja.

Včasih te muhe živino tako hudo nadlegujejo, da konji in goveda zdivjajo in žalostne nesreče povzročijo. Toraj varujmo živino teh mučiteljev!

Poraba premogovega katrana v drevoreji.

Mnogi drevorejci se nočejo poprijeti premogovega katrana, da z njim zacelijo rane na drevesih, ki so nastale s tem, da se je drevesu tu pa tam odžagala ali odsekala katera veja. Katran na rano namazan vdere v les, ga zgostuje in ga varuje, da ne more v njega mokrota, prva provzročiteljica gnjilobe, vdetrati. Rane, ki so po žagi nastale, se morajo poprej z ostrim nožem ob robih gladko obrezati in nekoliko dni pustiti, da se vsa rana dobro usuši. Potem se katran nekoliko pogreje in s topim ščapkom rana z njim pomaže.

Ako se rana še vlažna s katranom maže, katran ne more do dobrega v les se vlesti in tedaj tudi njegova pomoč ni posebno izdatna. Pri novih ranah na koži ali škorji se z najboljšim uspehom rabi maža napravljena iz osoljenega ila. Katran iz lesnega oglja, kakor so skužnje pokazale, ni za drevesne rane.

Sejmovi. Dne 15. marcija v Pleterji pri Brežicah in v Poličanah; dne 16. marcija v Ljutomeru; dne 17. v Lembergu, v Podsedri, v Čmureku, na Rečici, v Trbovljah; dne 18. marcija na Slatini; dne 19. v Svičini, dne 20. pri sv. Barbari v Halozah, v Studencih pri Mariboru, na Ljubnem, v Oplotnici (pri sv. Barbari), v Zibiki in Slov. Gradcu.

Dopisi.

Iz Maribora. (Iz bogoslovja.) Akademijo ali veselico v čast sv. Tomažu Akvinskemu so priredili na njegov god dne 7. marca zvečer Mariborski bogoslovci, ki se je izvrstno obnesla ter vse poslušatelje jako zadovoljila. Vdeležili

so se te veselice prevzvišeni mil. knezoškof, korarji, profesorji in drugi mestni duhovniki. Načrt veselice je bil: 1. pesem „Ave Maria“; 2. symphonia „Martha“ za glasovir, gosli in violončel; 3. govori v nemškem, slovenskem in latinskem jeziku o filozofiji; 4. pesem: „Bone Deus“; 5. godba na dvoje citre; 6. tombola; in 7. „kitica slov. narodnih pesnij“ od Försterja. Vse točke so se dobro izpeljale; govori so bili dobro osnovani, petje čarobno in godba na različne instrumente jako spretna. Bogoslovcem je bila ta veselica gotovo koristen oddih med mučnimi študijami, drugim gospodom pa jako prijetna zabava.

Iz Slatine. (Obč. zbor. — Veselica.) Dne 28. pr. m. imelo je kat. polit. društvo svoj občni zbor. V lepi besedi so g. predsednik pozdravili navzoče ude; potem pa so g. deželni poslanec dr. F. Radaj, ki so se iz Maribora k nam potrudili, poročali o zadnjem zasedanju deželnega zbora. Med drugim so omenili tudi onega sklepa nemških poslancev v Gradcu, vsled katerega bi se morali slovenski otroci več nemščine učiti. Dokazali so v mični besedi in iz lastnih skušenj, kako nepotrebna in škodljiva je omenjena resolucija občnemu napredku; kajti prava omika dá se le takrat doseči, ako se otrok v maternem jeziku podučuje. Da so slušatelji g. govornika dobro razumeli, kazalo je živahno odobravanje. Govorilo se še je potem več o šolah in slednjič je bil sprejet predlog, da se pošlje g. B. Raiču, našemu poslancu, resolucija od kat. polit. društva, naj bi se veleč. gospod potegoval za verske, narodne šole. K sklepu so še g. predsednik slušateljem krepko na srce polagali naše geslo „vse za vero, dom cesarja“, povdarjajoč, da se dá prava omika le na verski podlagi doseči; priporočali so nam ljubezen do naše lepe domovine, posebno pa tudi do našega presvitlega ljubljenskega vladarja. S trikratnim živio-klicem na Njih Veličanstvo sklenili so na to zbor, katerega se je veliko število udov vdeležilo. Zvečer bila je veselica, katera pa je vse naše nade prekosila. Lepo okinčana dvorana bila je natlačena odličnih gostov. Razun domačih in sosednih povabljenih vdeležilo se je nepričakovano obilno število gospodov, gospá in gospodičin iz Hrvatskega, — hvala jim! — Po točno dokončanem programu začela se je občna zabava in ples. Gotovo bode nam vsem ta večer nepozabljen ostal. Našim bratom „prek Sotlje“ pa kličemo: „Na svidenje!“

Iz Središča. (Naše občinske zadeve.) III. Pritožuje se, da Središče vsled tega mnogo trpi, ker je ves promet za celi okraj v Ormoži, kjer so razne uradnije in kjer se že vsled tega ljudstvo shaja, kupuje itd. — To je žalibog istina, a Središče bi kljub temu lahko za se mnogo storilo in pridobilo, če bi se le stvar ob pravem času od katerih energičnih

mož v roke vzela, ne pa, da se je vse, kar bi za prihodnost našega trga uvaževalo, Ormožanom prepustilo. — Znano je, da je naša občina prilično imovita; premoženje njeno v gotovini in v zemljiščih je večje od Ormoške občine, toda ipak se naša občina ni pobrigala, da bi se za Ormoški okraj tukaj osnovala hranilnica, ampak prepustil se je ta za naše socijalne in narodne razmere tako važni zavod Ormoški občini, nemčurskim rokam; ta hranilnica ima dober promet in obilen rezervni zaklad, kateri naši občini tudi ne bi škodoval. — Ko bi se bila Središka občina pobrigala, ob pravem času za hranilnico, ne imeli bi je Ormožani, ker se dve hranilnici v našem okraju ne bi dovolile, in denarstven promet bi bil za celi okraj v Središču. — Hranilnica pa v Središču ne bi bila samo zaradi prometa, ampak tudi za to koristna, da bi se v denarstvene zadeve naše občine vpejal red, kar bi občini odvrnilo marsikatero izgube; denarji se posojujejo brez posebne varščine, obresti se ob določenem času strogo ne terjajo, ampak se pripisujejo h kapitalu, potem pa je mogoče, da se tu in tam ne samo obresti, ampak tudi kapital zgubi. — Ormožani so si tudi osnovali posojilnico in naši Središčani so, ne da bi si kak denarstven zavod v svoji občini osnovali, rajši Ormožanom z združenimi vlogami pomagali posojilnico na noge postaviti in vprašajmo se potem: koliko so naši merodajni možje za naš trg storili? Ni čuda tedaj, da je pri takih možih, ki so za vsaki promet, živahnost, napredek našega trga gluhi, ki pri vsakem podvzetju roke križem držé, premoženje naše občine taisto, kakor je bilo pred mnogimi leti in pri takih okoliščinah zboljšanja ni upati. Tako gospodarstvo je podobno usmiljenja vrednemu potovalcu, ki ne pride naprej in ne nazaj, ali ki napravi eden korak naprej, a dva nazaj.

(Dalje prih.)

Iz Rožne doline. (Razne stvari.) Od kar smo starega župana M. Hrašana pokopali, minola sta že nad dva meseca. Smrt se ves mesec januarij ni oglasila v naši fari, pa tudi meseca februarja se — hvala Bogu — ni pri nas pomudila. Le na god sv. Matija, ko smo na Dobrni obhajali godovanje Vašega neutrudljivega sodelalca in Dobrnskega novega občinskega odbornika č. g. M. Karba, pobrala je v Rožni dolini smrt par dni starega dvojčiča. Sosedje naši se pa ne morejo tako hvaliti z zdravjem. Po nekaterih farah je izmed vsakih sto prebivalcev smrt že po enega pokosila. Vojniški č. g. kaplan so bili, kakor se pripoveduje, en dan sedemkrat, v eni noči pa trikrat na spovedi. Tam je toraj že druga! — Sneg postal je bil pri nas tako len, da kar po sencah polega. Na solncu ga človek ni nikjer več našel. Sušec pa je tudi nam, kakor vam tretji večer dolgih jaje na kolje nasadil. Nemec trdi,

da suša sneg žitom škoduje — pa letošnji menda jim ne bo mogel, ker mu jug hudo prizadevlje. Dnes poročam Vam pa drugo novico, katere nam menda vreme ne bo skazilo. Tukajšnji krajni šolski svet sklenil je tukajšnjo ljudsko šolo v tem sv. letu razširiti na dverazrednico. Nad 60 let se že podučujejo otroci v stari šoli, ki stoji na cerkvenih tleh. Sedaj je število učencev poskočilo že nad 200, zato jim bo treba priskrbeti še druge šolske sobe. Ker pa ni nikjer najti pripravnjega prostora, sklenilo se je na staro šolo nastaviti še eno nadstropje, da se tako dobite 2 šolski sobi, v katerih se bodo učenci v poldnevnem poduku na 4 oddelke razdeljeni podučevali. Bog nam daj velikodušnih dobrotnikov najti, ki nam bi pomagali stroške nositi. — Ozimna žita doslej lepo kažejo. Upamo, da nam bo kmalu mogoče že po vinogradih z delom pričeti. Bog nam daj zopet tako zlahtne kapljice, kakor je bila lanska! Pa kaj da je je bilo tako malo, da še do velike noči ne bomo ž njo shajali! Ali nič ne veš „Sl. Gosp.“, kje bi se še kaj po ceni vina kupilo? K sreči so ljudje lansko leto si mnogo „sadne pijače“ pripravili; zraven so pa še nad tisoč centov jabelk isto jesen prodali. Mnogo tega „božjega daru“ prepeljalo se je po morji v Port Saïd, Bombaj, Kalkuto, dá celo v Sidnej, glavno mesto Avstralije, petega dela sveta, kjer imajo sedaj poletje in baje strašno sušo. — Število udov družbe sv. Mohorja je to leto prav zdatno poskočilo. To je hvale vredno!

Od sv. Petra pri Radgoni. (Cerkvene zadeve.) Kdor večkrat k nam pride, najde lahko pri naši farni cerkvi vsako leto kaj novega, kar priča ne le o hvalevredni darežljivosti naših farmanov, ampak tudi o veliki skrbljivosti našega dušnega pastirja. Najprej, ko so naš g. župnik k nam prišli, bila je cerkev od zunaj in znotraj otepšana, potem se je vsa notranja oprava ali popravila ali na novo omislila; letos pa dobimo, kakor nam je že naznanjeno, novo turnsko uro in štiri nove zvonove, katerih smo bili že zelo potrebni, bomo jih pa gotovo tudi vsi veseli, ker se pri nas lepo zvonjenje rado posluša in veliko obraja. Te reči bodo nam letos toliko bolj dobro došle, ker bomo obhajali dve veseli cerkveni dogodbi, namreč delitev sv. birmе meseca maja in poznej, če Bog da, spet novo mešo, kakor lani. Zdaj ko so nove meše že povsod tako redke postale, je za našo faro toliko večja čast, da imamo več let zaporedoma nove meše. Tudi to priča o dobrem dubu naših farmanov in naših dušnih pastirjev.

Iz Šaleške doline. (Naš novi župan.) V neki zadnji številki Vašega cenjenega lista nahajal se je članek iz Velenja, v katerem je dopisnik omenjal naše občinske volitve in nazadnje tudi opomnil, po volitvi župana jo ob-

širneje popisati. Ne vem pa, kaj je temu krivo da tega ne stori, in zakaj da je omolknil, ali mu mari manjka gradiva? To mi ni nikakor znano. Zatoraj kliče mene prijetna dolžnost našemu županu v imenu odbora neke vrstice njemu v čast podeliti. Je že poprejšnji dopisnik omenjal, da ima nado, da se bode župan iz narodne stranke izvolil, kar se je tudi zgodilo. Veseli nas to prav presrečno in to še tem več, ker smo si izvolili iz naše srede moža, katerega značajnosti in vpliva v naši Šaleški, kakor tudi v Savinjski dolini ne moremo preceniti in to je gospod Franc Skubic, prakt. zdravnik, načelnik okrajnega zastopa in posestnik v Velenji. On zasluži to mesto zastopati, kjer njegovo žlahtno srce goji v resnici pravo slovansko kri. Časti, katera ga je doletela, ni hotel vsprejeti, toda na prošnjo mnogih rodoljubov in da bi se ne delale ovire našemu narodu, prevzel je naposled to trudapolno službo. Marsikateri med Vas bode znabiti rekel: On je gospod, njemu se ne upamo zoperstavljeni in z njim ne bode mogoče občevati. Pa kdor bi to mislil, varal bi se čisto. Zakaj le prepričani bodite, da človek čem višji je po stanu, višje je njegova služba, tem ponižnejši je, tem višja njegova dobrota in tem ljubeznjivša njegova prijaznost. Ni ga človeka na svetu, kateri bi svojega pregresska in svojih sovražnikov ne imel, pa kar narodno stvar zadeva, ni niti madeža najti na njem. Reči moramo, da je on eden prvih, kateri se potegujejo za naše pravice, za kmečki stan, za probujo našega ubogega naroda in za blagor premile naše domovine. Zatoraj mu odbor prav iz srca častita na tem težavnem mestu.

V. J.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Njih veličanstvo, svitla cesarica biva s hčerjo Valerijo v Badenskem Badnu, cesarjevič Rudolf z vis. soprogom pa na otoku Lacroma. — Drž. zbor imel je v petek, 5. dne t. m., sejo; v njej se je debata skorej izključljivo sukala okoli judov, če je prav bil na dnevnem redu le predlog poslanca Türka, naj se izvoli poseben odsek za to, da priredi načrt postave za borsni davek. Poslanec Obreza je za enak načrt že leta 1881. govoril, a do postave ni prišlo. Ni veliko upanja, da bi sedaj kaj iz tega postalo, vendar toliko je posl. Türk dosegel, da se bo poseben odsek volil. — Scharschmid ov predlog gledé nemščine pride jutri, dne 12. t. m., na vrsto, lahko pričakuje ali bolje boji se človek strastnih govorov, ki jih bodo nemški ultrajci sipali kakor točo čez glave ubogih poslancev; največ bode, seveda, trpeti konservativnim Nemcem. — Gosposka zbornica ima dnes, dne 11. marcija, sejo; na dnevnem redu ni važnih stvari; vzprejeti se

ima povečanje dveh fidejnih komisov, to je velicih posestev, ki se ne smeta ne razkosati ne prodati, ampak ostaneta vselej v isti rodovini. — V budgetnem odseku drž. zbora se razgovarja, je-li ne kaže, da se manjši denar vpelje tudi pri nas, ali že nemška marka, ki velja 50 naših krajcarjev ali pa frank, ki velja okoli 40 kr. Frank je bolj razširjen po svetu in ker bi bilo dobro, da se države zjedinijo tudi gledé denarja, zato nam kaže na vsak način, da se poprimemo franka, če že zapustimo goldinar. — Dež. glavar, borski grof Wurmbradt se je naročil z grofinjo Hoyos in veleposlanik v Londonu, grof Karolyi stopi v pokoj, na njegovo mesto pa pride bojda baron de Calice iz Carjega grada. — Kakor se nam poroča, misli g. Ivan Hribar, mestni odbornik v Ljubljani, odpovedati se tej časti in tudi iz odbora narodnih društev izstopiti, češ, da ne mara nikomur biti na poti, kakor se mu vpodtika. Če se to obistini, bode ta korak delalnega moža prav obžalovati; tega „Slov. G.“ gotovo ni in sodimo, da njegov dopisnik iz Ljubljane tudi ni tega nameraval. — V Gorici bodo imeli volitve v mestni zastop. Slovenci se že pripravljajo za-nje in mi jim iz srca želimo veselo zmago. — V Trstu je padel delalec iz žel. vagona in kolesa drugega šla so prek njega. Ubožca so vsega polomljenega izvlekli izpod vagona in je kmalu na to umrl. — Trije ogerski ministri so zadnjo nedeljo bili na Dunaju. Njih dogovarjanje z našimi ministri pa je ostalo brez uspeha ter se niso mogli zediniti o carini na surovi petrolej.

Vnanje države. Po dolgem zatezanju in zavijanju se je Srbija že vendar le upognila pritisku velesil in je zadnjo sredo, dne 3. t. m., z Bolgarijo mir sklenila. V 15 dneh pa in če je mogoče, še poprej, ima se mir konečno potrditi v Bukareštu. Izmenjava pogodbe izvrši se tako, da podpiše eden eksemplar sultan, drugi pa knez Aleksander in srbski kralj podpiše dva ter ju izroči bolgarski pa turški vladi. — Srbija se je že razorožila in isto tako bo Bolgarija storila, vendar pa nihče na ta „mir“ ne prisega. — Kakor je zdaj podoba, rada bi grška vlada prišla z Rusijo v ožjo dotiko, češ, da bi jo naj podpirala pri njenih težnjah, toda te usluge ji ona ne bo storila, kajti ona ne želi vsaj sedaj nobene spremembe na Balkanu, najmanj pa se ve, da na korist Grkov. — V Rimu so sv. oče vzprejeli na obletnico svojega kronanja kolegij kardinalov ter na njih čestitanje odgovorili, da ničesar ne želé bolj, kakor da bi verni katoličani po vsem svetu delali vsi edini za blagor sv. cerkve. — V Veroni je nekaj delalcev pri železnici popustilo delo in po ulicah razsajalo. Redarji so jih naposled ugnali toda na delo še niso šli. — V francoski zbornici niso vzprejeli postave, vsled katere bi se naj vsi principi iz-